

[Finansministeren.]

til at erstatte den gældende lidt ujævne Skala med en virkelig Procentskala.

Det foreslaas da her, at Afgiften fremtidig sættes til 3,2 pCt. af det afgiftspligtige Beløb, dog mindst 20 Kr. aarlig. Disse 3,2 pCt. svarer saa nær, som det er muligt, til det, der nu betales, idet Beregningen er foretaget paa følgende Maade: Omsætningen i 1930 hos de handlende udgjorde ca. 100 Mill. Kr.; derfra fragik noget paa Grund af en Bestemmelse i Loven om, at der skulde afrundes nedefter, saaledes at der tilsammen blev en skattepligtig Omsætning paa 99¹/₂ Mill. Kr. Da der efter de gældende Regler i det nævnte Aar blev lignet 3 157 000 Kr., giver det en Procent, som er 3,17. Man kan naturligvis ikke have to Decimaler ved en saadan Beregning, saa man maa forhøje den første Decimal. Derved fremkommer Tallet 3,2. Det er altsaa ikke Tanken, at der skulde ske nogen Forøgelse af Afgiften, men heller ikke en Formindskelse. Det, der tilsigtes, er kun en Ændring af Skalaen i Overensstemmelse med de Ønsker, der er fremsat fra Erhvervene.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Johannes Jensen: Det foreliggende Lovforslag gaar, saaledes som den højtærede Finansminister nu har udviklet, ud paa en Ændring i Lov af 22. Marts 1930 om Afgift paa Omsætningen af stærke Drikke. Da vi her i Tinget havde denne Lov til Behandling i en sen Aftentime, beklagede jeg saavel under Sagens første Behandling som ved dens sidste Behandling, der fandt Sted samme Dag, at man ikke var gaaet den Vej, som vilde have været den naturligste, naar man forøgede Afgiften for stærke Drikke, nemlig den at tage Forøgelsen af Afgiften efter samme Fremgangsmaade som den, der i øvrigt anvendes ved Beskatningen af Spiritus, ved Skattekilden. Det havde i alle Henseender været heldigere, det havde været lettere administrativt, og man havde undgaaet at genere de Tusinder af handlende, som ved Loven af 22. Marts 1930 blev ført ind under Toldvæsenets Kontrol. Jeg gjorde ved samme Lejlighed en Bemærkning om, at Bestemmelsen om, at der skulde sikres Kommunerne en Andel af samme Størrelse som den, de hidtil havde haft, i kommunal Henseende er noget uretfærdig, idet Kommunerne, navnlig Købstadkommunerne, havde haft forskellige Afgifter paa det Omraade, her er Tale om; thi ganske vist var der sikret de Kom-

muner, som havde haft en højere Afgift, at de kunde beholde denne højere Afgift, men de Kommuner, der havde en lavere Afgift, blev afskaaret fra at foretage en Forhøjelse, efter at denne Lov var givet.

Lovforslaget fører jo Tanken tilbage til det, man i sin Tid kaldte Restaurationsskattens Afskaffelse. I Virkeligheden gik hele Sagen ud paa, at to Trediedele af Restaurationsskatten blev omdannet til en Omsætningsafgift paa stærke Drikke. Jeg skal ikke komme ind paa denne gamle Historie, navnlig ikke i Øjeblikket, hvor jeg ved, at Tiden er optaget af andre og vigtigere Ting; jeg minder kun derom, fordi det hører til Sagens Forhistorie.

Til sidst vil jeg gerne udtale Haabet om, at det Ønske, som jeg fremsatte i sin Tid om at faa dette Forhold ændret, saaledes at det blev lettere at administrere Loven og den blev mindre generende for den danske Handelsstand, enten under den nuværende højtærede Finansminister eller eventuelt under hans Efterfølger maa blive taget op til fornyet og velvillig Overvejelse.

Det er selvfølgelig Handelsstandens primære Ønske, at Sagen ordnes paa den Maade, som jeg i sin Tid foreslog, og som ogsaa blev foreslaaet fra anden Side, men Handelsstanden ved godt, ligesom jeg ogsaa ved det, at i Øjeblikket lader det sig ikke gennemføre, og saa er det altsaa Handelsstandens sekundære Ønske, at Sagen ordnes paa den Maade, som den højtærede Finansminister nu har foreslaaet. Under disse Omstændigheder skal jeg da tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

C. F. Sørensen: I det høje Folketing blev der ved dette Lovforslags første Behandling udtalt om ikke Tvivl, saa dog Ængstelse med Hensyn til, om Afgiftsprocenten 3,2 var den rigtige, saa at Loven, som Hensigten er, vilde komme til at hvile i sig selv, det vil sige vilde give Staten det samme økonomiske Udbytte, som den hidtil gældende Ordning har givet. Af Hensyn hertil gik dette lille Lovforslag i Udvalg. Udvalget kom tilbage til Folketinget med en enstemmig Indstilling, og Lovforslaget blev derefter enstemmigt vedtaget. Der er derfor ingen Grund for mig til at gaa i Enkeltheder. Den højtærede Finansminister har redegjort for Lovforslaget, og jeg skal med den Behandling, der er foregaaet, i Erindring anbefale ligesom Venstres ærede Ordfører (Johannes Jensen) en hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget.